

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 130.477 van 20 april 2004
in de zaak A. 111.897/VII-24.885**

In zake : XXX
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat B. VRIJENS,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Kortrijksesteenweg 551

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Slowaakse nationaliteit, op 22 oktober 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 september 2001 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 23 november 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan verzoeker betekend per aangetekend schrijven van 19 september 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 5 december 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 18 februari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 maart 2004;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. HINNEKENS, die, loco Advocaat B. VRIJENS, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur M. HUYGHE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 31 oktober 2000 en verklaart zich vluchteling op 9 november 2000.

1.2. Op 23 november 2000 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 19 september 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal is als volgt gemotiveerd :

"Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag bedrieglijk is. (...) Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

Behoudens een andere beslissing van de Minister van Binnenlandse zaken of zijn gemachtigde dient u binnen de vijf dagen, ingaand op de datum van de kennisgeving van deze beslissing het grondgebied te verlaten (Koninklijk Besluit van 19/05/1993: artikel 17, par. 2 al.2.).

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U bent een Slowaaks staatsburger van Roma-origine. U verklaart uw land van herkomst ontvlucht te zijn wegens op racistische motieven gesteund geweld jegens uw familieleden. Op school werden uw twee broers gepest en geslagen omwille van hun origine. Ook werd uw zus, om dezelfde reden, één keer aangevallen in een discotheek. Op 27 oktober 2000 vielen, rond middernacht, drie mannen uw ouderlijk huis binnen. U slaagde erin weg te vluchten en vond een schuilplaats bij uw tante Eveta, die een eindje verder woonde. Wanneer u een uur later naar huis terugkeerde, bleken de inbrekers verdwenen. Ze hadden uw vader in elkaar geslagen, uw andere gezinsgenoten beledigd, ramen gebroken en de huisdeur geforceerd. De dag nadien deed u van deze aanval aangifte bij de politie, maar enig resultaat bleef uit. Door dit laatste voorval uw leven in gevaar achtend, ontvluchtte u op 30 oktober 2000, samen met uw ouders en twee broers, Slowakije. Op 9 november 2000 diende u in België uw asielaanvraag in. U bent in het bezit van een internationaal Slowaaks paspoort.

Aangezien betreffende uw vluchtmotief tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal enerzijds en tussen uw verklaringen en die van uw vader, beide afgelegd op het Commissariaat-generaal anderzijds, wordt aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig getwijfeld. Immers, over de nachtelijke aanval op uw ouderlijk huis op 27 oktober 2000, die de concrete aanleiding vormde voor uw vlucht, verklaart u op het Commissariaat-generaal (verhoorverslag, p.2) dat enkel uw vader fysiek werd aangevallen en dat dit de enige keer betrof dat hij van zulke daad het slachtoffer was. Ook uw vader zegt slechts één keer fysiek te zijn aangevallen en daarom gevlucht te zijn, zij het dan dat dit volgens hem in september 2000 op straat gebeurde, na het verlaten van een café. Van een aanval op uw huis maakt uw vader nergens melding (verslag CGVS, p.2). Voorts verklaart u op de Dienst Vreemdelingenzaken (verslag, p. 8) tijdens de betreffende aanval in uw huis aanwezig te zijn geweest en met uw schreeuwen de indringers te hebben verjaagd. Op het Commissariaat-generaal zegt u daarentegen gevlucht te zijn naar uw tante op het moment dat u zich van de aanwezigheid van de indringers bewust werd en pas teruggekeerd te zijn naar uw huis, nadat dit door de aanvallers was verlaten (verslag, p.2). Voorts verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (verslag, p.8) dat uw moeder met een plank werd geslagen waardoor ze medische verzorging nodig had. Op het Commissariaat-generaal maakt u hier helemaal geen melding van. Het is ongeloofwaardig dat u dit ernstige feit zou vergeten hebben te vertellen.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève van 28 juli 1951, weerhouden worden.

Het door u neergelegde internationale Slowaakse paspoort wijzigt deze beslissing niet, aangezien het enkel uw identiteit bevestigt."

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel aanvoert dat als volgt luidt :

"Schending van de algemene rechtsbeginselen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de zorgvuldigheidsverplichting en de rechten van verdediging.

Dat de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, de zorgvuldigheidsverplichting en de rechten van verdediging van verzoeker schendt, doordat verweerder tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal verzoeker nooit geconfronteerd heeft met de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden tussen zijn opeenvolgende verklaringen en tussen zijn verklaringen en deze afgelegd door zijn vader. Dat de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, gesteund is op vermeende tegenstrijdigheden tussen zijn opeenvolgende verklaringen en tussen zijn verklaringen en deze afgelegd door zijn vader. Dat uit de verhoorverslag dd. 27.06.2001 blijkt dat verzoeker tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal nooit werd geconfronteerd met zijn zogenaamde tegenstrijdige verklaringen.

Dat derhalve door verweerder de rechten van verdediging van verzoeker en de zorgvuldigheidsverplichting geschonden werden, doordat verzoeker de mogelijkheid niet werd geboden de in de beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden te weerleggen en een eventuele plausibele verklaring voor deze tegenstrijdigheden naar voor te brengen.

Dat de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, de zorgvuldigheidsverplichting en de rechten van verdediging van verzoeker schendt, doordat verweerder tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal verzoekster nooit geconfronteerd heeft met de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden tussen zijn opeenvolgende verklaringen en tussen zijn verklaringen en deze afgelegd door zijn vader.";

2.1.2. Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen jurisdictionele beslissing neemt, zodat in beginsel de rechten van verdediging

niet van toepassing zijn; dat de Commissaris-generaal verder op grond van geen enkele wettekst, noch van enig rechtsbeginsel verplicht is asielzoekers attent te maken op, of te confronteren met de voor hen nadelige elementen van het dossier en van het verhoor; dat, in het raam van de door de verzoekende partij aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht, op de Commissaris-generaal aldus niet de plicht rust om actief tussenbeide te komen tijdens het verhoor en de kandidaat-vluchteling te confronteren met tegenstrijdigheden, vaagheden of ongeloofwaardigheden; dat het zorgvuldigheidsbeginsel enkel betekent dat de Commissaris-generaal zijn beslissing moet steunen op een correcte feitenvinding; dat de verzoekende partij in de uiteenzetting van zijn verzoekschrift overigens geenszins de juistheid en pertinentie van de door de Commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden op concrete wijze betwist; dat het eerste middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een tweede middel uiteenzet dat als volgt luidt :

" Schending van het artikel 1, par. A, al. 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting.

Dat verweerder in de bestreden beslissing het artikel 1, par. A, al. 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en de zorgvuldigheidsverplichting schendt, wanneer deze weigert de vluchtelingenstatus aan verzoeker toe te kennen.

De definitie van de Vluchtelingenconventie van Genève luidt immers als volgt: «geldt als vluchteling: elke persoon die zich uit gegronde vrees voor vervolging om redenen van ras, godsdienst, nationaliteit, lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, buiten het land bevindt waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of uit hoofd van bovenbedoelde vrees niet wil inroepen.»

Dat verweerder heeft nagelaten de feiten zelf waarop verzoeker zijn vrees voor vervolging en zijn vlucht uit Slowakije baseert, te toetsen aan de Vluchtelingenconventie. Dat verzoeker wegens zijn Rom-origine tal van problemen in Slowakije kende. Dat verzoeker en zijn familie in hun land worden gediscrimineerd, beledigd en mishandeld door de Slowaakse bevolking en skinheads. Dat de Slowaakse autoriteiten de verantwoordelijke daders niet vervolgen. Dat de Slowaakse autoriteiten zelf verantwoordelijk zijn voor een institutioneel discriminatoir beleid ten aanzien van de Roma. Dat uit het rapport aangaande de mensenrechten in Slowakije van het US Department of State, Bureau of democracy, Human Rights and Labor, "Country Reports on Human Rights Practices for 2000, Slovak Republic", februari 2001 duidelijk blijkt de Roma-bevolking in Slowakije, bedreigd, gediscrimineerd (anno 2000 zijn zij nog steeds het slachtoffer van discriminatie op vlak van tewerkstelling, behuizing, school, gezondheidszorg, toegang tot hotels, restaurant, zwembaden en de staatsadministratie) en mishandeld wordt (zelfs door de Slowaakse politie zelf) en dat de Slowaakse (hogere) autoriteiten weigeren de Roma bescherming te bieden en zelfs het skinheadgeweld ten aanzien van de zigeuners tolereren (cf. <http://www.state.gov/g/drl/rls/hrrpt/2000/eur/index.efm?docid=868>, "national/racial/ethnic minorities").

Dat het mensenrechtenorgaan van de Verenigde Naties, het Committee on the Elimination of Racial Discrimination, in haar eindbesluiten van haar 57ste zitting dd. 14.08.2000 Slowakije berispte voor haar discriminatoir woon-, school-, werkgelegenheids- en gezondheidsbeleid ten aanzien van de Roma en voor de straffeloosheid van racistische organisaties die Roma mishandelen (<http://www.unhchr.ch/tbs/doc.nsf>).

Dat uit voorgaande duidelijk blijkt dat verzoeker, Roma, door zijn origine, in zijn land vervolgd wordt zonder dat hij de bescherming kan invoeren van de Slowaakse (hogere) autoriteiten.

Dat verweerder in de bestreden beslissing het artikel 1, par. A, al. 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en de zorgvuldigheidsverplichting schendt, wanneer deze weigert de vluchtelingenstatus aan verzoeker toe te kennen.";

2.2.2. Overwegende vooreerst, dat, wat de ingeroepen schending van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen (Conventie van Genève) betreft, moet worden opgemerkt dat dit Verdrag geen rechtstreekse werking heeft, zodat de schending ervan als dusdanig niet dienstig kan worden ingeroepen; dat het middel, in zoverre het betrekking heeft op een schending van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève, niet ontvankelijk is; dat, wat de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht betreft, de Commissaris-generaal in de bestreden beslissing op basis van een aantal concrete vaststellingen tot de conclusie komt dat de asielaanvraag bedrieglijk is; dat de verzoekende partij niet poogt aan te tonen dat de feitelijke vaststellingen van de Commissaris-generaal en de gevolgtrekkingen die hij daaruit afleidt kennelijk onredelijk of onjuist zouden zijn; dat de door verzoeker bestreden beslissing tevens uitgebreid de motieven bevat op grond waarvan wordt geoordeeld dat de aanvraag bedrieglijk is; dat de motieven worden gestaafd door een aantal precieze voorbeelden; dat de juistheid en pertinentie ervan evenmin worden weerlegd door verzoeker; dat het louter verwijzen naar de algemene omstandigheden van de Roma-zigeuners in Slowakije, zonder deze te betrekken op zijn persoonlijke situatie, de wettigheid van deze beslissing dan ook niet aantast; dat het tweede middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig april tweeduizend en vier, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	C. VERHAERT,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VERHAERT.

M.-R. BRACKE.